

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 260/2012

ze dne 14. března 2012,

kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vytvoření integrovaného trhu elektronických plateb v eurech, kde není rozdíl mezi vnitrostátními a přeshraničními platbami, je nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu. Za tímto účelem má projekt jednotné oblasti pro platby v eurech (Single Euro Payments Area) (dále jen „SEPA“) vytvořit společné celounijní platební služby, jež nahradí stávající vnitrostátní platební služby. V důsledku zavedení otevřených, společných platebních norem, pravidel a postupů a prostřednictvím integrovaného zpracování plateb by SEPA měla občanům a podnikům Unie zajistit bezpečné, cenově konkurenceschopné, uživatelsky vstřícné a spolehlivé platební služby v eurech. To by mělo platit pro platby SEPA prováděné uvnitř členských států nebo přes jejich hranice, a to za stejných podmínek a se stejnými právy a povinnostmi bez ohledu na jejich polohu v Unii. SEPA by měla po svém dokončení usnadnit přístup novým tržním subjektům, napomoci rozvoji nových produktů a vytvořit příznivé podmínky k prohloubení hospodářské soutěže v oblasti platebních služeb a pro ničem neomezovaný rozvoj a rychlé celounijní zavádění inovací týkajících se plateb. V důsledku toho by vyšší úspory z rozsahu, větší provozní efektivita a silnější hospodářská soutěž měly vytvářet tlak na snížení cen služeb elektronických plateb v eurech a vést k jejich nejvyšší možné kvalitě. To by mělo být patrné především v těch členských státech, kde

jsou platby ve srovnání s ostatními členskými státy relativně drahé. Přechod na SEPA by proto nemělo doprovázet celkové zvýšení cen pro uživatele platebních služeb obecně, a konkrétně pak pro spotřebitele. Naopak, je-li uživatelem platebních služeb spotřebitel, měl by být dodržován princip neúčtování vyšších poplatků. Komise bude nadále monitorovat vývoj cen v odvětví plateb a vyzývá se, aby každoročně vypracovala analýzu tohoto vývoje.

(2) Úspěch SEPA je velmi důležitý z hlediska hospodářského a politického. SEPA je plně v souladu se strategií Evropa 2020, jejímž cílem je promyšlenější hospodářství, ve kterém je prosperita důsledkem inovací a účinnějšího využívání dostupných zdrojů. Jak Evropský parlament ve svých usneseních ze dne 12. března 2009 ⁽⁴⁾ a ze dne 10. března 2010 ⁽⁵⁾ o uplatňování jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA), tak Rada ve svých závěrech přijatých dne 2. prosince 2009 zdůraznila důležitost rychlého přechodu na SEPA.

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu ⁽⁶⁾ poskytuje moderní právní základ pro vytvoření vnitřního trhu plateb, pro nějž SEPA představuje základní prvek.

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství ⁽⁷⁾ rovněž stanoví několik opatření zajišťujících úspěch SEPA, například rozšíření zásady stejných poplatků na přeshraniční inkasa a dosažitelnost inkasa.

(5) Samoregulační úsilí evropského bankovního sektoru prostřednictvím iniciativy SEPA nedostačuje k provedení jednotného přechodu na celounijní schéma pro úhrady a inkasa jak na straně nabídky, tak na straně poptávky. Zejména nebyly dostatečným a transparentním způsobem zohledněny zájmy spotřebitelů a dalších uživatelů. Je třeba vzít v úvahu stanoviska všech zúčastněných stran. Tento samoregulační proces navíc nepodléhá vhodným mechanismům pro správu a řízení, čímž lze částečně vysvětlit pomalé přijímání na straně

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 25.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 74.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. února 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2012.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 166.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 349 E, 22.12.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11.

- poptávky. Zatímco nedávné zřízení Rady SEPA znamená podstatné zlepšení správy projektu SEPA, zůstává tato správa ve své podstatě formálně z velké části v rukou Evropské rady pro platby (EPC). Komise by proto měla do konce roku 2012 přezkoumat mechanismy pro správu a řízení celého projektu SEPA a případně předložit příslušný návrh. Tento přezkum by se měl mimo jiné věnovat složení EPC, vzájemným interakcím mezi EPC a celkovou strukturou řízení, jako je Rada SEPA, a úloze této celkové struktury.
- (6) Pouze rychlým a komplexním přechodem na celounijní úhrady a inkasa bude využito všech výhod integrovaného trhu plateb, takže bude možné odstranit vysoké náklady na paralelní provoz starších produktů a produktů SEPA. Měla by se proto stanovit pravidla vztahující se na provádění všech úhrad a inkasních transakcí denominovaných v eurech v rámci Unie. V této fázi by však neměly být zahrnuty transakce uskutečňované platebními kartami, neboť společné normy pro platby prováděné platebními kartami v rámci Unie se stále vytvářejí. Do oblasti působnosti těchto pravidel by nemělo spadat poukazování peněz, vnitřně zpracované platby, transakce velkých plateb, platby mezi poskytovateli platebních služeb na jejich vlastní účet a platby prostřednictvím mobilního telefonu nebo prostřednictvím jiného telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení, neboť tyto platební služby nelze srovnávat s úhradami nebo inkasy. Platební transakce by však měla být zahrnuta, pokud je jako prostředek k podnětu k platební transakci použita v prodejním místě nebo na dálku platební karta nebo jiné zařízení, například mobilní telefon, a pokud je výsledkem úhrada nebo inkaso mezi platebními účty označenými stávajícím národním základním číslem bankovního účtu (basic bank account number) (BBAN) nebo mezinárodním číslem bankovního účtu (international bank account number) (IBAN). Není vhodné, aby se toto nařízení vztahovalo na platby vypořádávané v rámci platebních systémů pro velké platby vzhledem ke zvláštnostem těchto plateb, kterými je jejich vysoká priorita, naléhavost a především vysoká hodnota. Tato výjimka by se neměla vztahovat na inkasní platby, pokud plátce výslovně nepožádá o to, aby platba proběhla prostřednictvím platebního systému pro velké platby.
- (7) V současnosti existuje několik platebních služeb, převážně pro platby prováděné přes Internet, které rovněž využívají IBAN a identifikační kód podniku (dále jen „kód BIC“) a jejichž základ tvoří úhrady nebo inkasa, jež však obsahují doplňující prvky. U těchto služeb lze očekávat, že budou orientovány přeshraničně, přičemž by mohly naplnit poptávku spotřebitelů po inovačních, bezpečných a levných platebních službách. Aby tyto služby nebyly vyloučeny z trhu, měly by se lhůty stanovené v tomto nařízení v souvislosti s úhradami a inkasy vztahovat pouze na úhradu nebo inkaso, které tvoří základ těchto transakcí.
- (8) U velké většiny platebních transakcí v Unii je možné jednoznačně identifikovat platební účet, pokud je známo pouze číslo účtu ve formátu IBAN a není navíc uveden kód BIC. Vzhledem k této skutečnosti již banky v několika členských státech zřídily rejstříky, databáze nebo jiné technické prostředky, které umožňují zjistit kód BIC odpovídající určitému číslu účtu ve formátu IBAN. Kód BIC je nezbytný pouze u malého, zanedbatelného množství případů. Bylo by zjevně neodůvodněné a příliš zatěžující, kdyby všichni plátcí a příjemci plateb v Unii byli povinni uvádět kvůli malému počtu případů, kdy je to v současné době nutné, kromě čísla účtu ve formátu IBAN také kód BIC. Mnohem jednodušší by bylo, kdyby poskytovatelé platebních služeb a ostatní strany tento problém vyřešili a odstranili případy, kdy platební účet není možné jednoznačně identifikovat určitým číslem účtu ve formátu IBAN. Je proto třeba vyvinout nezbytné technické prostředky, aby všichni uživatelé mohli jednoznačně identifikovat platební účet pouze pomocí čísla účtu ve formátu IBAN.
- (9) Aby mohla být úhrada provedena, musí být platební účet příjemce dosažitelný. Měla by být proto stanovena povinnost dosažitelnosti v rámci celé Unie s cílem podpořit úspěšné zavedení celounijních úhradových a inkasních služeb. Pro zvýšení transparentnosti je dále vhodné sloučit tuto povinnost a povinnost dosažitelnosti inkasa, kterou již stanoví nařízení (ES) č. 924/2009, do jediného aktu. Veškeré platební účty příjemců plateb, které jsou dosažitelné pro vnitrostátní úhradu, by měly být rovněž dosažitelné pro celounijní schéma úhrad. Veškeré platební účty plátců, které jsou dosažitelné pro vnitrostátní inkaso, by měly být rovněž dosažitelné pro celounijní inkasní schéma. To by mělo platit bez ohledu na to, zda se poskytovatel platebních služeb rozhodne být účastníkem určitého schématu úhrad nebo inkasa, či nikoli.
- (10) Technická interoperabilita je základním předpokladem hospodářské soutěže. Aby byl vytvořen integrovaný trh systémů elektronických plateb v eurech, je důležité, aby zpracování úhrad a inkas nebránila obchodní pravidla ani technické překážky, jako je povinnost účastnit se více než jednoho systému pro vypořádávání přeshraničních plateb. Úhrady a inkasa by se měly provádět ve schématu, jehož základní pravidla přijala většina poskytovatelů platebních služeb představujících většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států a současně většinu poskytovatelů platebních služeb v Unii, pokud jsou tato pravidla stejná jak pro přeshraniční, tak pro čistě vnitrostátní úhrady a inkasní transakce. V případě, že existuje více než jeden platební systém pro zpracování těchto plateb, by uvedené platební systémy měly být interoperabilní díky používání celounijních a mezinárodních standardů, aby všichni uživatelé a poskytovatelé platebních služeb mohli využívat bezproblémového provádění malých plateb v eurech v celé Unii.

- (11) Vzhledem ke specifčnosti podnikového trhu a vzhledem k tomu, že každé schéma mezipodnikových úhrad či inkas by mělo být v souladu se všemi ostatními ustanoveními tohoto nařízení, včetně toho, že pro přeshraniční i vnitrostátní transakce musí platit stejná pravidla, by měl požadavek, aby účastníci představovali většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států, platit pouze do té míry, že poskytovatelé platebních služeb, kteří poskytují služby v oblasti mezipodnikových úhrad či inkas představují většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států, ve kterých jsou takové služby poskytovány, tvoří většinu poskytovatelů platebních služeb poskytujících tyto služby v Unii.
- (12) Je nezbytné určit technické požadavky jednoznačně vymezující prvky, jež celounijní platební schémata, která mají být vytvořena v rámci vhodných mechanismů pro správu a řízení, musí mít, aby byla zajištěna interoperabilita mezi platebními systémy. Tyto technické požadavky by neměly omezovat pružnost a inovace, ale měly by být otevřené a být neutrální vůči dalšímu možnému rozvoji a zlepšení na trhu plateb. Technické požadavky by měly být navrženy s ohledem na zvláštní vlastnosti úhrad a inkas, zejména s ohledem na údaje obsažené ve zprávě o platbě.
- (13) Je důležité přijmout opatření k posílení důvěry uživatelů platebních služeb v používání těchto prostředků, zejména u inkasa. Na základě těchto opatření by měli mít plátcí možnost dát svým poskytovatelům platebních služeb pokyn, aby omezili inkaso na určitou výši nebo určitou periodicitu a sestavili specifické pozitivní nebo negativní seznamy příjemců. Je vhodné, aby spotřebitelé mohli v rámci zřízení celounijních inkasních schémat využívat výhod takovýchto kontrol. Aby bylo možné tyto kontroly příjemců plateb provádět v praxi, je důležité, aby poskytovatelé platebních služeb mohli tyto kontroly provádět na základě čísla účtu ve formátu IBAN a po přechodnou dobu a pouze v nezbytných případech na základě kódu BIC nebo na základě jiného jedinečného identifikátoru konkrétních příjemců plateb. Ostatní práva uživatelů již byla stanovena ve směrnici 2007/64/ES a jejich dodržování by mělo být plně zajištěno.
- (14) Technická normalizace je základním stavebním kamenem integrace sítí, jako je trh plateb v Unii. U všech příslušných transakcí by mělo být od určitého data povinné používání norem vytvořených mezinárodními nebo evropskými normalizačními orgány. V souvislosti s platbami jsou takovými povinnými normami IBAN, kód BIC a norma pro vytváření zpráv finančních služeb „ISO 20022 XML“. Používání těchto norem všemi poskytovateli platebních služeb je proto požadavkem na úplnou interoperabilitu v rámci celé Unie. Zejména by mělo být prostřednictvím srozumitelných informací a zjednodušujících opatření v členských státech prosazováno povinné používání čísla účtu ve formátu IBAN a v případě nutnosti kódu BIC s cílem umožnit hladký a jednoduchý přechod na celounijní úhrady a inkasa, zejména s ohledem na spotřebitele. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít možnost uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody o rozšíření základní znakové sady latinského písma za účelem zajištění podpory regionálních variant standardních zpráv SEPA.
- (15) Je naprosto nezbytné, aby všechny zúčastněné strany, zejména občané Unie, byly včas informovány a mohly se tak plně připravit na změny, které SEPA přináší. Hlavní zúčastněné strany, jako jsou poskytovatelé platebních služeb, pracovníci veřejné správy a národní centrální banky, stejně jako ostatní významní uživatelé pravidelných plateb, by proto měly provádět konkrétní a rozsáhlé informační kampaně s cílem zvýšit informovanost veřejnosti a připravit občany k přechodu na SEPA, přičemž tyto kampaně by měly být svým rozsahem přiměřené daným potřebám a měly by být vhodně uzpůsobeny dané cílové skupině. Zejména je třeba seznámit občany se změnou BBAN na IBAN. Nejvhodnější orgánem ke koordinaci těchto informačních kampaní jsou národní koordináční výbory SEPA.
- (16) Aby byl proces přechodu jednotný v zájmu srozumitelnosti a jednoduchosti pro spotřebitele, je vhodné stanovit jedno společné datum přechodu, do kterého by všechny úhrady a inkasní transakce měly tyto technické požadavky splňovat a zároveň ponechat trh otevřený dalšímu rozvoji a inovacím.
- (17) V přechodném období by měly být členské státy oprávněny povolit poskytovatelům platebních služeb, aby spotřebitelům umožnili nadále používat číslo BBAN pro vnitrostátní platební transakce, a to pod podmínkou, že bude zajištěna interoperabilita díky možnosti bezpečné technické konverze BBAN do příslušného jedinečného identifikátoru platebního účtu příslušným poskytovatelem platebních služeb. Poskytovatelé platebních služeb by za tuto službu neměli požadovat žádné přímé ani nepřímé poplatky.
- (18) Přestože úroveň rozvinutosti služeb v oblasti poskytování úhrad a inkas je v různých členských státech rozdílná, měla by být na konci přiměřené doby pro provedení stanovena jedna společná lhůta, která umožní uskutečnit všechny nezbytné postupy a přispěje ke koordinovanému, jednotnému a integrovanému přechodu na SEPA a zároveň napomůže předejít vytvoření dvourychlostní SEPA, jež by pro spotřebitele představovala větší nejistoty.
- (19) Poskytovatelé a uživatelé platebních služeb by měli mít dostatek času na to, aby se přizpůsobili technickým požadavkům, avšak toto časové období by nemělo zbytečně oddálit dobu, kdy budou spotřebitelé moci využívat nového systému, či mařit úsilí provozovatelů, kteří již začali SEPA používat z vlastní iniciativy. Poskytovatelé platebních služeb by měli svým retailovým zákazníkům poskytnout nezbytné technické služby pro vnitrostátní a přeshraniční platební transakce, aby zajistili hladký a bezpečný přechod na technické požadavky stanovené tímto nařízením.

- (20) Je důležité poskytnout platebnímu sektoru právní jistotu, pokud jde o obchodní modely inkasa. Pro vytvoření rovných podmínek mezi poskytovateli platebních služeb je nezbytná regulace vícestranných mezibankovních poplatků za inkaso, aby bylo možné vytvořit jednotný trh inkas. Poplatky za transakce odmítnuté, vrácené nebo zrušené, protože je nelze řádně provést, nebo transakce vyžadující výjimečné zpracování (tzv. R-transakce, kde písmeno R může například znamenat „reject“, „refusal“ „return“, „reversal“, „revocation“ nebo „requests for cancellation“), by mohly pomoci zefektivnit rozdělování nákladů subjektům v rámci vnitřního trhu. Pro vytvoření účinného evropského trhu inkas by bylo zjevným přínosem vícestranné mezibankovní poplatky za jednu transakci zakázat. Poplatky za R-transakce by nicméně povoleny být měly, a to za předpokladu, že splňují určité podmínky. Poskytovatelé platebních služeb musí spotřebitelům poskytnout v zájmu transparentnosti a ochrany spotřebitele jasné a srozumitelné informace o poplatcích za R-transakce. V každém případě by R-transakcemi nemělo být dotčeno použití článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Dále je třeba poznamenat, že inkasa mají obecně jiný charakter než platby prováděné platebními kartami, zejména proto, že příjemci plateb mají více možností, jak motivovat plátce k využívání inkasa prostřednictvím předchozí smlouvy mezi příjemcem platby a plátcem, zatímco u plateb platebními kartami takové smlouvy neexistují a platební transakce jsou často izolovanými, nepravidelně se vyskytujícími událostmi. Ustanoveními o vícestranných mezibankovních poplatcích za inkasa není tedy dotčena analýza mezibankovních poplatků za transakce uskutečňované platebními kartami podle pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže. Zákaz podle tohoto nařízení se nevztahuje na další volitelné služby, pokud se jasně a jednoznačně odlišují od základních inkasních služeb a pokud poskytovatelé a uživatelé platebních služeb mají úplnou volnost tyto služby nabízet nebo využívat. Na tyto služby se nicméně vztahují unijní a vnitrostátní pravidla hospodářské soutěže.
- (21) Možnost uplatňovat vícestranné mezibankovní poplatky za vnitrostátní a přeshraniční inkasní transakce by proto měla být časově omezena a měly by být stanoveny obecné podmínky uplatňování mezibankovních poplatků za R-transakce.
- (22) Komise by měla monitorovat výši poplatků za R-transakce v Unii. Poplatky za R-transakce na vnitřním trhu by se měly postupně sblížovat, aby se mezi členskými státy neodlišovaly natolik, že by mohly narušovat rovné podmínky.
- (23) V některých členských státech existují starší platební služby, jež jsou úhradou nebo inkasem, které však mají velmi specifické funkce, často z historických nebo právních důvodů. Objem transakcí u těchto služeb je většinou okrajový. Takové služby by proto mělo být možné klasifikovat jako produkty nadstandardní. U těchto nadstandardních produktů by přechodné období, dostatečně dlouhé na to, aby byl minimalizován dopad přechodu na uživatele platebních služeb, mělo oběma stranám trhu pomoci zaměřit se nejprve na přechod převažující části úhrad a inkas, a tím umožnit dřívejší využití většiny možných přínosů integrovaného trhu plateb v Unii. V některých členských státech existují zvláštní nástroje pro inkasní platby, které se velmi podobají transakcím uskutečňovaným platebními kartami tím, že k podnětu k platební transakci používá plátce kartu v prodejním místě, ale vlastní platební transakcí je inkaso. Při takových platebních transakcích je karta použita pouze k načtení, aby bylo snazší elektronicky vygenerovat zmocnění k inkasu, které musí být podepsáno plátcem v prodejním místě. I když takové platební služby nelze klasifikovat jako nadstandardní produkt, je v tomto případě vzhledem ke značnému objemu transakcí nutné stanovit pro tyto platební služby přechodné období. Toto přechodné období by mělo být dostatečně dlouhé na to, aby bylo zúčastněným stranám umožněno zavést místo nich dostatečnou SEPA náhradu.
- (24) Pro náležité fungování vnitřního trhu plateb je nezbytné zajistit, aby plátcí, jako jsou spotřebitelé, podniky nebo orgány veřejné správy, mohli uskutečňovat úhrady na platební účty držené příjemci, jejichž poskytovatelé platebních služeb se nacházejí v jiných členských státech a jsou dosažitelní v souladu s tímto nařízením.
- (25) K zajištění plynulého přechodu na SEPA by měla jakákoliv platná autorizace k provádění pravidelného inkasa ve prospěch daného příjemce v rámci stávajícího schématu zůstat po uplynutí období přechodu stanoveného v tomto nařízení nadále v platnosti. Tato autorizace by měla být chápána jako souhlas udělený poskytovateli platebních služeb plátcem k provádění pravidelného inkasa ve prospěch příjemce v souladu s tímto nařízením, pokud neexistují vnitrostátní právní předpisy o zachování platnosti zmocnění k inkasu nebo zákaznické dohody, které pozměňují zmocnění k inkasu tak, aby bylo umožněno jeho zachování. Je však nutné chránit práva spotřebitelů, a pokud stávající zmocnění k inkasu obsahuje nepodmíněné právo na vrácení peněžních prostředků, mělo by být toto právo zachováno.
- (26) Příslušné orgány by měly být zmocněny k účinnému plnění svých kontrolních povinností a přijímání veškerých opatření, včetně posuzování stížností, nutných k zajištění toho, aby poskytovatelé platebních služeb dodržovali toto nařízení. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby mohly být podávány stížnosti na uživatele platebních služeb, kteří nedodržují povinnosti podle tohoto nařízení, a aby mohlo být dodržování tohoto nařízení vymáháno efektivním a účinným způsobem správní nebo soudní cestou. V zájmu dodržování tohoto nařízení by měly příslušné orgány jednotlivých členských států spolupracovat jak mezi sebou navzájem, tak

i s Evropskou centrální bankou (dále jen „ECB“) a národními centrálními bankami členských států a s ostatními příslušnými orgány, jako je Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾ určenými podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů vztahujících se na poskytovatele platebních služeb.

- (27) Členské státy by měly stanovit sankce za porušování tohoto nařízení a měly by dbát o to, aby tyto sankce byly účinné, přiměřené a odrazující a aby byly řádně uplatňovány. Tyto sankce by neměly být uplatňovány vůči spotřebitelům.
- (28) Aby bylo možné zjednat nápravu v případě, že toto nařízení bylo nesprávně uplatněno nebo došlo ke sporům mezi uživateli a poskytovateli platebních služeb ohledně práv a povinností stanovených tímto nařízením, měly by členské státy zavést odpovídající a účinné postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že se tyto postupy použijí pouze na spotřebitele nebo pouze na spotřebitele a mikropodniky.
- (29) Komise by měla předložit Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Evropskému orgánu pro bankovníctví a ECB zprávu o uplatňování tohoto nařízení. K této zprávě by měly být případně přiloženy návrhy na změnu tohoto nařízení.
- (30) Za účelem zajištění průběžné aktualizace technických požadavků na úhrady a inkasa v eurech, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o úpravu těchto technických požadavků. V prohlášení (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování EU připojenému k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, vzala konference na vědomí záměr Komise pokračovat v souladu se svými zavedenými postupy v konzultacích s odborníky jmenovanými členskými státy při vypracovávání návrhů aktů v přenesené pravomoci v oblasti finančních služeb. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající a transparentní konzultace, a to i s ECB a všemi relevantními zúčastněnými stranami. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (31) Jelikož by poskytovatelé platebních služeb nacházející se v členských státech, jejichž měnou není euro, museli podniknout více zvláštních přípravných prací nad rámec platebního trhu jejich národní měny, mělo by

být těmto poskytovatelům platebních služeb umožněno uplatňování technických požadavků na určitou dobu odložit. Členské státy, jejichž měnou není euro, by však měly dosáhnout souladu s technickými požadavky, aby došlo k vytvoření skutečného evropského platebního prostoru, což posílí vnitřní trh.

- (32) Má-li být zajištěna široká veřejná podpora pro SEPA, je zásadní, aby byla zajištěna i vysoká úroveň ochrany plátců, zejména v případě inkasních transakcí. Současné a zároveň jediné celoevropské spotřebitelské schéma inkasních plateb vytvořené EPC poskytuje bezvýhradné právo na vrácení autorizovaných plateb, kdy nebudou kladeny žádné otázky, a to po dobu osmi týdnů od data, kdy byly prostředky odečteny z účtu, přičemž toto právo na vrácení podléhá několika podmínkám podle článků 62 a 63 směrnice 2007/64/ES. Vzhledem k současné situaci na trhu a k nutnosti zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele by měl být dopad těchto ustanovení posouzen ve zprávě, kterou má Komise podle článku 87 směrnice 2007/64/ES předložit nejpozději 1. listopadu 2012 Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému sociálnímu a hospodářskému výboru a ECB spolu s případným návrhem na přezkum uvedené směrnice.
- (33) Na zpracování osobních údajů provedené v souladu s tímto nařízením se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾. Přechod na SEPA a zavedení společných norem a pravidel pro platby by měly být prováděny v souladu s vnitrostátními právními předpisy na ochranu citlivých osobních údajů platných v jednotlivých členských státech a měly by chránit zájmy občanů Unie.
- (34) Finanční zprávy týkající se plateb a úhrad v SEPA nespádají do oblasti působnosti Dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými ze dne 28. června 2010 o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích z Evropské unie do Spojených států pro účely Programu sledování financování terorismu⁽³⁾.
- (35) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení technických a obchodních požadavků na úhrady a inkasa v eurech, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 5.

- (36) V souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 924/2009 by měly členské státy zrušit vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování, které jsou uloženy poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance a které souvisejí s platebními transakcemi jejich klientů do výše 50 000 EUR. Shromažďování statistických údajů o platební bilanci na základě zúčtování prováděné od ukončení kontroly deviz do současnosti bylo a je jedním z významných zdrojů dat spolu s ostatními, jako jsou přímé průzkumy, a přispívá k vytváření kvalitních statistik. Od počátku devadesátých let 20. století si některé členské státy zvolily, že budou více používat informace, které přímo poskytují společnosti a domácnosti, spíše než údaje, jež poskytují banky za své klienty. Ačkoli podávání zpráv na základě zúčtování představuje řešení, které z hlediska společnosti jako celku snižuje náklady na sestavování platební bilance a současně zaručuje, že statistiky budou mít vysokou kvalitu, může zachování tohoto typu podávání zpráv v případě přeshraničních plateb v úzkém slova smyslu snížit v některých členských státech efektivitu a zvýšit náklady. Protože cílem SEPA je omezit náklady na přeshraniční platby, měly by být oznamovací povinnosti založené na zúčtování zcela zrušeny.
- (37) Za účelem větší právní jistoty je vhodné sladit lhůty pro mezibankovní poplatky stanovené v článku 7 nařízení (ES) č. 924/2009 s ustanoveními tohoto nařízení.
- (38) Nařízení (ES) č. 924/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

- Toto nařízení stanoví pravidla pro úhrady a inkasní transakce denominované v eurech v rámci Unie, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v Unii nebo pokud se jediný poskytovatel platebních služeb v rámci platební transakce nachází v Unii.
- Toto nařízení se nevztahuje na:
 - platební transakce prováděné mezi poskytovateli platebních služeb a v rámci poskytovatelů platebních služeb, včetně jejich obchodních zástupců nebo poboček, na jejich vlastní účet;
 - platební transakce zpracovávané a vypořádávané platebními systémy pro velké platby, avšak kromě inkasních transakcí, u kterých plátce výslovně nepožádal, aby byly provedeny prostřednictvím platebních systémů pro velké platby;
 - platební transakce uskutečňované prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku, včetně výběrů hotovosti, pokud není platební karta nebo podobný prostředek použit

pouze k získání informací nutných přímo pro provedení úhrady nebo inkasa na platební účet a z platebního účtu identifikovatelného ve formátu BBAN nebo IBAN;

- platební transakce prováděné pomocí jakéhokoli telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení, pokud výsledkem takových platebních transakcí není úhrada ani inkaso na platební účet a z platebního účtu identifikovatelného ve formátu BBAN nebo IBAN;
- transakce poukazování peněz ve smyslu čl. 4 odst. 13 směrnice 2007/64/ES;
- platební transakce, při kterých dochází k převodu elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽¹⁾, pokud výsledkem těchto transakcí není úhrada nebo inkaso na platební účet nebo z platebního účtu identifikovatelného ve formátu BBAN nebo IBAN.

3. Pokud se platební schémata zakládají na platebních transakcích prostřednictvím úhrad nebo inkas, zároveň však obsahují doplňující volitelné prvky nebo služby, vztahuje se toto nařízení pouze na úhrady a inkasa, které tvoří základ těchto transakcí.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „úhradou“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba za účelem připsání částky na platební účet příjemce prostřednictvím platební transakce nebo řady platebních transakcí z platebního účtu plátce provedených na základě pokynů plátce poskytovatelem platebních služeb, u něhož má plátce veden platební účet;
- „inkasem“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba za účelem odepsání částky z platebního účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu plátce;
- „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z tohoto platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu plátce fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz ve prospěch platebního účtu příjemce;
- „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více uživatelů platebních služeb, který je využíván k provádění platebních transakcí;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

- 6) „platebním systémem“ systém sloužící k převodu peněžních prostředků s formálními a standardizovanými postupy a se společnými pravidly pro zpracování, zúčtování nebo vypořádání platebních transakcí;
- 7) „platebním schématem“ jednotný soubor pravidel, postupů a norem nebo prováděcích pokynů, na kterých se dohodli poskytovatelé platebních služeb, pro provádění platebních transakcí v Unii a v rámci členských států, oddělený od jakékoliv infrastruktury nebo platebního systému, který zajišťuje jeho provoz;
- 8) „poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb spadající do některé z kategorií uvedených v čl. 1 odst. 1 směrnice 2007/64/ES a právnické a fyzické osoby uvedené v článku 26 směrnice 2007/64/ES, s výjimkou subjektů uvedených v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽¹⁾, v jejichž případě bylo upuštěno od uplatňování ustanovení podle čl. 2 odst. 3 směrnice 2007/64/ES;
- 9) „uživatelé platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce nebo příjemce;
- 10) „platební transakcí“ převod peněžních prostředků mezi platebními účty v Unii z podnětu plátce nebo příjemce bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 11) „platebním příkazem“ pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 12) „mezibankovním poplatkem“ poplatek placený mezi poskytovateli platebních služeb plátce a příjemce za provedení inkasní transakce;
- 13) „vícestranným mezibankovním poplatkem“ vícestranný mezibankovní poplatek, který je předmětem dohody mezi více než dvěma poskytovateli platebních služeb;
- 14) „BBAN“ identifikátor čísla platebního účtu, který jedinečným způsobem označuje jednotlivý platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb v členském státě a který lze použít pouze pro vnitrostátní platební transakce, přičemž pro účely přeshraničních platebních transakcí je tentýž platební účet označen číslem ve formátu IBAN;
- 15) „IBAN“ mezinárodní identifikátor čísla platebního účtu, který jedinečným způsobem označuje jednotlivý platební účet v členském státě, jehož prvky jsou stanoveny Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO);
- 16) „kódem BIC“ identifikační kód podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb a jehož prvky jsou stanoveny ISO;
- 17) „normou ISO 20022 XML“ norma pro vytváření elektronických finančních zpráv, kterou definuje ISO a která zahrnuje fyzické znázornění platebních transakcí v jazyce XML v souladu s obchodními pravidly a prováděcími pokyny celounijních schémat pro platební transakce v oblasti působnosti tohoto nařízení;
- 18) „platebními systémy pro velké platby“ platební systémy, jejichž hlavním účelem je zpracovávat, zúčtovat nebo vypořádávat jednotlivé platební transakce, které mají vysokou prioritu a naléhavost a především velkou hodnotu;
- 19) „dnem vypořádání“ den, kdy dojde ke splnění povinností spojených s převodem peněžních prostředků mezi poskytovatelem platebních služeb plátce a poskytovatelem platebních služeb příjemce;
- 20) „inkasováním“ část inkasní transakce, která je zahájena podnětem příjemce k provedení inkasa a zakončena odesláním příslušné částky z platebního účtu plátce;
- 21) „zmocněním k inkasu“ vyjádření souhlasu a autorizace, které plátce uděluje příjemci a (přímo nebo nepřímo prostřednictvím příjemce) poskytovateli platebních služeb plátce a kterým příjemci povoluje dát podnět k inkasování určité částky z určeného platebního účtu plátce a poskytovateli platebních služeb povoluje tyto pokyny splnit;
- 22) „platebním systémem malých plateb“ platební systém, jehož hlavním účelem je zpracování, zúčtování nebo vypořádání úhrad a inkas, které jsou obvykle zasílány hromadně a mají převážně malou výši a nízkou prioritu, přičemž se nejedná o platební systém pro velké platby;
- 23) „mikropodnikem“ podnik, který je v okamžiku uzavření smlouvy o platebních službách podnikem vymezeným v článku 1 a v čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES⁽²⁾;
- 24) „spotřebitelem“ fyzická osoba, která na základě smluv o platebních službách jedná za jiným než obchodním, podnikatelským nebo profesním účelem;
- 25) „R-transakcí“ platební transakce, kterou poskytovatel platebních služeb nemůže řádně provést nebo která vede k výjimečnému zpracování, mimo jiné z důvodu nedostatečného krytí, odvolání, chybně uvedených částky nebo chybně uvedeného data, neexistence zmocnění k inkasu, chybného čísla platebního účtu nebo uvedení zrušeného platebního účtu;
- 26) „přeshraniční platební transakcí“ platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v různých členských státech;
- 27) „vnitrostátní platební transakcí“ platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v témže členském státě;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

28) „referenční stranou“ fyzická nebo právnická osoba, jejímž jménem plátce provádí nebo příjemce přijímá platbu.

Článek 3

Dosažitelnost

1. Poskytovatel platebních služeb příjemce, který je dosažitelný pro vnitrostátní úhradu v rámci platebního schématu, musí být v souladu s pravidly celounijního platebního schématu dosažitelný pro úhradu z podnětu plátce prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nacházejícího se v kterémkoliv členském státě.

2. Poskytovatel platebních služeb plátce, který je dosažitelný pro vnitrostátní inkaso v rámci určitého platebního schématu, musí být v souladu s pravidly celounijního platebního schématu dosažitelný pro inkaso z podnětu příjemce prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nacházejícího se v kterémkoliv členském státě.

3. Odstavec 2 se použije pouze na inkasa, která mohou spotřebitelé provádět jako plátcí v rámci tohoto platebního schématu.

Článek 4

Interoperabilita

1. Platební schémata využívaná poskytovateli platebních služeb za účelem provádění úhrad a inkasa musí splňovat tyto podmínky:

a) pravidla těchto schémat jsou stejná pro vnitrostátní a přeshraniční úhrady v rámci Unie a obdobně pro vnitrostátní a přeshraniční inkasní transakce v rámci Unie;

b) účastníci platebního schématu představují většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států a představují většinu poskytovatelů platebních služeb v Unii, přičemž se v úvahu berou pouze poskytovatelé platebních služeb, kteří úhrady popřípadě inkaso poskytují.

Pokud plátce ani příjemce nejsou spotřebitelé, berou se pro účely prvního pododstavce písm. b) v úvahu pouze členské státy, v nichž poskytovatelé platebních služeb tyto služby poskytují, a pouze poskytovatelé poskytující tyto služby.

2. Provozovatel platebního systému malých plateb v Unii, případně jeho účastníci, pokud daný systém nemá formálního provozovatele, zajistí technickou interoperabilitu svého platebního systému s ostatními platebními systémy malých plateb v Unii pomocí norem vytvořených mezinárodními nebo evropskými normalizačními orgány. Nepřijímají obchodní pravidla, která omezují interoperabilitu s ostatními platebními systémy malých plateb v Unii. Platební systémy určené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech

a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry⁽¹⁾ jsou povinny zajistit pouze technickou interoperabilitu s ostatními platebními systémy určenými podle uvedené směrnice.

3. Zpracování úhrad a inkas nesmějí bránit technické překážky.

4. Majitel platebního schématu, a pokud dané schéma nemá formálního majitele, hlavní účastník nově zřízeného platebního schématu malých plateb, který má účastníky v nejméně osmi členských státech, může příslušné orgány v členském státě, v němž se nachází majitel platebního schématu nebo jeho hlavní účastník, požádat o dočasnou výjimku z požadavků stanovených v odst. 1 prvním pododstavci písm. b). Tyto příslušné orgány, po konzultaci s příslušnými orgány v ostatních členských státech, v nichž má nově zřízené platební schéma alespoň jednoho účastníka, a Komise a ECB mohou udělit tuto výjimku na nejvýše tři roky. Tyto příslušné orgány přijmou toto rozhodnutí s ohledem na to, zda nově zřízené platební schéma má potenciál rozvinout se v plnohodnotné celoevropské platební schéma a přispívat ke zlepšování hospodářské soutěže a k podpoře inovací.

5. Kromě platebních služeb, na něž se vztahuje výjimka uvedená v čl. 16 odst. 4, nabývá tento článek účinku dne 1. února 2014.

Článek 5

Požadavky na úhrady a inkasní transakce

1. Poskytovatelé platebních služeb provádějí úhrady a inkasní transakce za těchto podmínek:

a) musí používat identifikátor platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy za účelem identifikace platebních účtů bez ohledu na to, kde se dotýčný poskytovatel platebních služeb nachází;

b) musí používat při převodu platebních transakcí jiným poskytovatelům platebních služeb nebo prostřednictvím platebního systému malých plateb formát zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy;

c) musí zajistit, aby uživatelé platebních služeb používali pro identifikaci platebních účtů identifikátor platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy, bez ohledu na to, zda se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nebo jediný poskytovatel platebních služeb účastníci se platební transakce nacházejí v témže členském státě nebo v různých členských státech;

d) musí zajistit, aby v případě, že uživatel platebních služeb, jenž není spotřebitel nebo mikropodnik, dává podnět k jednotlivým úhradám nebo jednotlivým inkasům, které nejsou předávány jednotlivě, nýbrž jsou předány hromadně ke zpracování, nebo je přijímá, byly používány formáty zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

Aniž je dotčen první pododstavec písm. b), použijí poskytovatelé platebních služeb na zvláštní žádost uživatele platebních služeb ve vztahu k tomuto uživateli platebních služeb formáty zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy.

2. Poskytovatelé platebních služeb musí provádět úhrady v souladu s následujícími požadavky a dodržovat povinnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnici 95/46/ES:

- a) poskytovatel platebních služeb plátce musí zajistit, aby plátce poskytoval údaje podle bodu 2 písm. a) přílohy;
- b) poskytovatel platebních služeb plátce musí poskytovateli platebních služeb příjemce poskytnout údaje podle bodu 2 písm. b) přílohy;
- c) poskytovatel platebních služeb příjemce musí poskytnout nebo zpřístupnit příjemci údaje podle bodu 2 písm. d) přílohy.

3. Poskytovatelé platebních služeb musí provádět inkasa v souladu s následujícími požadavky a dodržovat povinnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnici 95/46/ES:

- a) Poskytovatel platebních služeb příjemce musí zajistit, aby:
 - i) příjemce poskytnul spolu s prvním inkasem a jednorázovým inkasem a s každou následující platební transakcí údaje podle bodu 3 písm. a) přílohy,
 - ii) plátce dal souhlas jak příjemci, tak poskytovateli platebních služeb plátce (přímo nebo nepřímo prostřednictvím příjemce); zmocnění k inkasu spolu s jejich pozdějšími změnami či dokladem o jejich zrušení se uchovávají u příjemce nebo u jím pověřené třetí osoby a příjemce je o této povinnosti informován poskytovatelem platebních služeb v souladu s články 41 a 42 směrnice 2007/64/ES.
- b) Poskytovatel platebních služeb příjemce musí poskytnout poskytovateli platebních služeb plátce údaje podle bodu 3 písm. b) přílohy.
- c) Poskytovatel platebních služeb plátce musí poskytnout nebo zpřístupnit plátcovi údaje podle bodu 3 písm. c) přílohy.
- d) Plátce musí mít právo dát svému poskytovateli platebních služeb pokyn, aby:
 - i) omezil inkaso na určitou částku nebo periodicitu, případně obojí,
 - ii) v případě, že zmocnění k inkasu v rámci platebního schématu nestanoví právo na vrácení peněžních prostředků, ověřil před odepsáním částky z platebního účtu každou inkasní transakci a zkontroloval, zda částka a periodicitu zadané inkasní transakce odpovídá částce a periodicitě stanovené ve zmocnění k inkasu, a to na základě informací týkajících se zmocnění k inkasu.

- iii) zablokoval veškerá inkasa z platebního účtu plátce nebo inkasa z podnětu jednoho nebo více určených příjemců nebo povolil inkasa pouze z podnětu jednoho nebo více určených příjemců.

Pokud plátce ani příjemce není spotřebitelem, není poskytovatel platebních služeb povinen dodržovat požadavky stanovené v písm. d) bodě i), ii) nebo iii).

Plátce musí být informován svým poskytovatelem platebních služeb o právech uvedených v písmenu d) v souladu s články 41 a 42 směrnice 2007/64/ES.

Při první inkasní transakci nebo při jednorázové inkasní transakci a při každé následné inkasní transakci zašle příjemce svému poskytovateli platebních služeb informace týkající se zmocnění k inkasu a poskytovatel platebních služeb příjemce předá tyto informace týkající se zmocnění k inkasu při každé inkasní transakci poskytovateli platebních služeb plátce.

4. Je-li požadována úhrada, sdělí příjemce, který přijímá úhradu, svým plátcům kromě požadavků uvedených v odstavci 1 také identifikátor svého platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy a rovněž kód BIC svého poskytovatele platebních služeb, v případě vnitrostátních platebních transakcí do 1. února 2014 a v případě přeshraničních platebních transakcí do 1. února 2016, avšak pouze v nutných případech.

5. Před uskutečněním první inkasní transakce sdělí plátce identifikátor svého platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy. Plátce sdělí kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce v případě vnitrostátních platebních transakcí do 1. února 2014 a v případě přeshraničních platebních transakcí do 1. února 2016, avšak pouze v nutných případech.

6. Pokud rámcová dohoda mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb nestanoví právo na vrácení peněžních prostředků, poskytovatel platebních služeb plátce ověří, aniž je dotčen odst. 3 písm. a) bod ii), každou inkasní transakci a před odepsáním částky z platebního účtu zkontroluje, zda částka zadané inkasní transakce odpovídá částce a periodicitě stanovené ve zmocnění k inkasu, a to na základě informací týkajících se zmocnění k inkasu.

7. Po 1. únoru 2014 v případě vnitrostátních platebních transakcí a po 1. únoru 2016 v případě přeshraničních platebních transakcí poskytovatelé platebních služeb nesmí požadovat, aby uživatelé platebních služeb uváděli kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce nebo poskytovatele platebních služeb příjemce.

8. Poskytovatelé platebních služeb plátce a příjemce neúčtují žádné další poplatky za načítání údajů za účelem automatického generování zmocnění k inkasu k uvedeným platebním transakcím zahájeným platební kartou nebo jejím prostřednictvím v prodejním místě, jejichž výsledkem je inkaso.

Článek 6

Lhůty

1. Ode dne 1. února 2014 musí být úhrady prováděny v souladu s technickými požadavky stanovenými v čl. 5 odst. 1, 2 a 4 a v bodech 1 a 2 přílohy.

2. Ode dne 1. února 2014 musí být inkasa prováděna v souladu s čl. 8 odst. 2 a 3 a požadavky stanovenými v čl. 5 odst. 1, 3, 5, 6 a 8 a v bodech 1 a 3 přílohy.

3. Aniž je dotčen článek 3, musí být inkasa prováděna v souladu s požadavky stanovenými v čl. 8 odst. 1 ode dne 1. února 2017 v případě vnitrostátních plateb a ode dne 1. listopadu 2012 v případě přeshraničních plateb.

4. U vnitrostátních platebních transakcí může členský stát nebo poskytovatelé platebních služeb členského státu se souhlasem daného členského státu stanovit kratší lhůty, než jaké jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, přičemž zohlední a posoudí připravenost a ochotu svých občanů.

Článek 7

Platnost zmocnění k inkasu a právo na vrácení peněžních prostředků

1. Jakákoliv platná autorizace k pravidelnému inkasu v rámci stávajícího platebního schématu udělená příjemci před 1. únorem 2014 zůstává v platnosti i po tomto dni a je považována za souhlas udělený poskytovateli platebních služeb plátce k provádění pravidelného inkasa ve prospěch tohoto příjemce v souladu s tímto nařízením, pokud neexistují vnitrostátní právní předpisy nebo zákaznické dohody, které zajišťují zachování platnosti zmocnění k inkasu.

2. Zmocnění k inkasu uvedená v odstavci 1 musí umožňovat bezvýhradné vrácení peněžních prostředků a vrácení peněžních prostředků ke dni vrácené platby, pokud takové vrácení peněžních prostředků bylo stanoveno v rámci stávajícího zmocnění k inkasu.

Článek 8

Mezibankovní poplatky za inkasní transakce

1. Aniž je dotčen odstavec 2, nevztahuje se na inkasní transakce žádný vícestranný mezibankovní poplatek za jednu inkasní transakci ani jiná dohodnutá odměna se stejným cílem nebo účinkem.

2. Na R-transakce lze vícestranný mezibankovní poplatek uplatnit za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

a) cílem dohody mezi stranami je efektivní přerozdělení nákladů poskytovateli platebních služeb, který R-transakci způsobil, nebo uživateli platebních služeb, jehož poskytovatel platebních služeb tuto transakci způsobil, s přihlédnutím k existenci transakčních nákladů, přičemž musí být zajištěno, aby plátcí nebyly automaticky účtovány poplatky,

a aby poskytovatel platebních služeb neúčtoval uživateli platebních služeb za určitý typ R-transakcí poplatky převyšující náklady, které poskytovateli platebních služeb vznikají v souvislosti s těmito transakcemi;

b) poplatky jsou založeny výhradně na nákladech;

c) výše poplatků nepřevyšuje skutečné náklady na zpracování R-transakce nákladově nejefektivnějším srovnatelným poskytovatelem platebních služeb, který je reprezentativní stranou dohody z hlediska objemu transakcí a povahy služeb;

d) uplatní-li poskytovatelé platebních služeb poplatky podle písmen a), b) a c), nesmí svým uživatelům platebních služeb účtovat další poplatky spojené s náklady, které jsou již těmito mezibankovními poplatky pokryty;

e) nesmí existovat žádná praktická ani hospodářsky schůdnější alternativa dohody, která by umožnila stejně účinné nebo účinnější zpracování R-transakcí za stejnou nebo nižší cenu pro spotřebitele.

Pro účely prvního pododstavce se při výpočtu poplatků za R-transakce zohledňují pouze kategorie nákladů přímo a jednoznačně spojené se zpracováním R-transakce. Tyto náklady musí být přesně vymezeny. Rozpis výše nákladů včetně zvláštního popisu jejich jednotlivých složek je součástí dohody, aby je bylo možné snadno ověřit a kontrolovat.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně na jednostranné úpravy poskytovatelů platebních služeb a na dvoustranné dohody mezi poskytovateli platebních služeb, které mají stejný cíl nebo účinek jako vícestranné dohody.

Článek 9

Dostupnost plateb

1. Plátce, který provádí úhradu ve prospěch příjemce, který je majitelem platebního účtu nacházejícího se v Unii, si nesmí určovat členský stát, v němž se má tento platební účet nacházet, pokud je tento platební účet dosažitelný v souladu s článkem 3.

2. Příjemce, který přijímá úhradu nebo používá inkaso k získávání peněžních prostředků od plátce, který je majitelem platebního účtu nacházejícího se v Unii, si nesmí určovat členský stát, v němž se má tento platební účet nacházet, pokud je tento platební účet dosažitelný v souladu s článkem 3.

Článek 10

Příslušné orgány

1. Členské státy určí příslušné orgány pro zajišťování dodržování tohoto nařízení, kterými mohou být veřejné orgány, subjekty stanovené vnitrostátním právem nebo veřejné orgány, jež jsou k tomu vnitrostátním právem výslovně zmocněny, včetně národních centrálních bank. Členské státy mohou jako příslušné orgány určit stávající subjekty.

2. Členské státy oznámí Komisi příslušné orgány určené podle odstavce 1 do 1. února 2013. Neprodleně oznámí Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) (dále jen „Evropský orgán pro bankovníctví“) všechny následné změny týkající se těchto orgánů.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány uvedené v odstavci 1 měly veškeré pravomoci nezbytné k výkonu svých povinností. Jestliže je pro záležitost, na něž se vztahuje toto nařízení, určen na území členských států více než jeden příslušný orgán, členské státy zajistí, aby tyto orgány úzce spolupracovaly a mohly tak své příslušné povinnosti vykonávat efektivně.

4. Příslušné orgány musí efektivně kontrolovat dodržování tohoto nařízení poskytovateli platebních služeb a přijmou veškerá opatření, jež jsou k zajištění tohoto dodržování nezbytná. Musí vzájemně spolupracovat v souladu s článkem 24 směrnice 2007/64/ES a článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 11

Sankce

1. Členské státy stanoví do 1. února 2013 sankce za porušení tohoto nařízení, a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Takto stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení a opatření Komisi do 1. srpna 2013 a neprodleně jí oznámí všechny jejich následné změny.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 se nevztahují na spotřebitele.

Článek 12

Postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy

1. Členské státy zavedou přiměřené a účinné postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy pro urovnávání sporů mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z tohoto nařízení. Za tímto účelem určí členské státy stávající subjekty, nebo případně zřídí subjekty nové.

2. Členské státy oznámí Komisi subjekty uvedené v odstavci 1 do 1. února 2013. Neprodleně oznámí Komisi všechny následné změny týkající se těchto subjektů.

3. Členské státy mohou stanovit, že tento článek se použije pouze na ty uživatele platebních služeb, kteří jsou spotřebiteli nebo mikropodniky. Členské státy oznámí Komisi tato ustanovení do 1. srpna 2013.

Článek 13

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14, pokud jde o změny přílohy s ohledem na technický pokrok a vývoj trhu.

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 31. března 2012. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu i Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci podle článku 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 15

Přezkum

Do 1. února 2017 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, ECB a Evropskému orgánu pro bankovníctví zprávu o uplatňování tohoto nařízení, případně spolu s příslušným návrhem.

Článek 16

Přechodná ustanovení

1. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou členské státy povolit poskytovatelům platebních služeb, aby do 1. února 2016 poskytovali uživatelům platebních služeb u vnitrostátních

platebních transakcí konverzní služby a umožnili jim tak i nadále používat číslo účtu ve formátu BBAN místo identifikátoru platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy, a to pod podmínkou, že je zajištěna interoperabilita pomocí technicky proveditelné a bezpečné konverze čísla účtu ve formátu BBAN plátce a příjemce na příslušný identifikátor platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy. Tento identifikátor platebního účtu se poskytne uživatelům platebních služeb, kteří dávají podnět k platbě, případně před provedením platby. Poskytovatelé platebních služeb v takovém případě neúčtují uživatelům platebních služeb žádné poplatky, které by byly přímo či nepřímo spojeny s těmito konverzními službami.

2. Poskytovatelé platebních služeb, kteří nabízejí platební služby denominované v eurech a nacházejí se v členském státě, jehož měnou není euro, musí v případě, že nabízejí platební služby denominované v eurech, dodržovat článek 3 od 31. října 2016. Je-li však euro jako měna některého takového členského státu zavedeno před 31. říjnem 2015, poskytovatel platebních služeb, který se nachází v tomto členském státě, musí dodržovat článek 3 do jednoho roku ode dne, kdy se daný členský stát stal členem eurozóny.

3. Členské státy mohou svým příslušným orgánům povolit, aby do 1. února 2016 upustily ode všech nebo od některých požadavků stanovených v čl. 6 odst. 1 a 2 v případě úhrad a inkasních transakcí s kumulativním podílem na trhu menším než 10 % celkového počtu úhrad nebo celkového počtu inkasních transakcí v uvedeném členském státě, a to na základě oficiálních statistik platebního styku zveřejňovaných každoročně ECB.

4. Členské státy mohou svým příslušným orgánům povolit, aby do 1. února 2016 upustily ode všech nebo od některých požadavků stanovených v čl. 6 odst. 1 a 2 v případě platebních transakcí generovaných za použití platební karty v prodejním místě, jejichž výsledkem je inkaso odečtené a odeslané z platebního účtu identifikovatelného číslem účtu ve formátu BBAN nebo IBAN.

5. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou členské státy povolit svým příslušným orgánům, aby do 1. února 2016 v případě uživatelů platebních služeb, kteří dávají podnět k jednotlivým úhradám či inkasům, které jsou zasílány hromadně, nebo je přijímají, upustily od uplatňování požadavku stanoveného v čl. 5 odst. 1 písm. d) na používání formátu zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy. Bez ohledu na případné upuštění od těchto požadavků musí poskytovatelé platebních služeb dodržovat požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. d), pokud o takovou službu požádá uživatel platebních služeb.

6. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou členské státy odložit použitelnost požadavků na uvádění kódu BIC u vnitrostátních platebních transakcí podle čl. 5 odst. 4, 5 a 7 do 1. února 2016.

7. Pokud má členský stát v úmyslu využít výjimky stanovené v odstavcích 1, 3, 4, 5 nebo 6, oznámí tuto skutečnost do 1. února 2013 Komisi a následně povolí svým příslušným orgánům, aby případně upustily od některých nebo všech požadavků stanovených v článku 5, čl. 6 odst. 1 nebo 2 u daných platebních transakcí uvedených v příslušných odstavcích nebo pododstavcích, a to na období nepřesahující období platnosti výjimky. Členské státy oznámí Komisi, na které platební transakce se výjimka vztahuje, jakož i veškeré pozdější změny.

8. Poskytovatelé platebních služeb nacházející se v členském státě, jehož měnou není euro, a uživatelé platebních služeb využívající platební službu v takovém státě musí dodržovat požadavky stanovené v člincích 4 a 5 od 31. října 2016. Provozovatelé platebních systémů malých plateb pro členský stát, jehož měnou není euro, musí dodržovat požadavky čl. 4 odst. 2 od 31. října 2016.

Je-li však euro jako měna takového členského státu zavedeno před 31. říjnem 2015, musí poskytovatelé platebních služeb nebo případně provozovatelé platebních systémů malých plateb nacházející se v tomto členském státě a uživatelé platebních služeb využívající platebních služeb v tomto členském státě dodržovat uvedené požadavky do jednoho roku ode dne, kdy tento členský stát přistoupil k eurozóně, avšak ne před uplynutím příslušných lhůt stanovených pro členské státy, jejichž měnou bylo euro ke dni 31. března 2012.

Článek 17

Změny nařízení (ES) č. 924/2009

Nařízení (ES) č. 924/2009 se mění takto:

1) V článku 2 se bod 10 nahrazuje tímto:

„10) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností (*).“

(*) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.“

2) V článku 3 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Poplatky, které poskytovatel platebních služeb účtuje uživateli platební služby za přeshraniční platby, jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb uživatelům platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty a ve stejné měně.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Poskytovatel platebních služeb může uživateli platebních služeb účtovat dodatečné poplatky k poplatkům účtovaným v souladu s čl. 3 odst. 1 v případě, že tento uživatel dá poskytovateli platebních služeb pokyn k provedení přeshraniční platební transakce, aniž by sdělil IBAN, a případně v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. dubna, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (*), příslušný kód BIC, platebního účtu v druhém členském státě. Tyto poplatky musí být přiměřené a musí odpovídat nákladům. Na jejich výši se poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodnou. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o výši dodatečných poplatků v dostatečném časovém předstihu před tím, než je uživatel platebních služeb touto dohodou vázán.

(*) Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22.“

4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. března 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

„1. S účinkem od 1. února 2016 zruší členské státy vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování uložené poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance, které souvisejí s platebními transakcemi jejich klientů.“

5) Článek 7 se mění takto:

a) V odstavci 1 se slova „před 1. listopadem 2012“ nahrazují slovy „před 1. únorem 2017“.

b) V odstavci 2 se slova „před 1. listopadem 2012“ nahrazují slovy „před 1. únorem 2017“.

c) V odstavci 3 se slova „před 1. listopadem 2012“ nahrazují slovy „před 1. únorem 2017“.

6) Článek 8 se zrušuje.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA

TECHNICKÉ POŽADAVKY (ČLÁNEK 5)

- 1) Kromě základních požadavků uvedených v článku 5 se na úhrady a inkasní transakce vztahují tyto technické požadavky:
- a) Identifikátorem platebního účtu uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a c) je IBAN.
 - b) Standardním formátem zpráv uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. b) a d) je norma ISO 20022 XML.
 - c) V poli s doplňujícími informacemi pro příjemce musí být možné uvést 140 znaků. Platební schémata mohou umožnit zadání většího počtu znaků, není-li ovšem zařízení použité k posílání informací z hlediska počtu znaků technicky omezeno; v takovém případě se uplatní technicky daná mezní hodnota zařízení.
 - d) Doplňující referenční informace a všechny další údaje poskytované v souladu s body 2 a 3 této přílohy si poskytovatelé platebních služeb předávají v platebním řetězci v úplné podobě a beze změn.
 - e) Jsou-li požadované údaje k dispozici v elektronické podobě, platební transakce musí umožnit plně automatizované, elektronické zpracování ve všech fázích zpracování v celém platebním řetězci (přímé zpracování od klienta ke klientovi), které umožní uskutečnit celý platební proces elektronicky bez nutnosti opětovného zadání nebo manuálního zásahu. Kdykoli je to možné, použije se toto ustanovení i na výjimečné zpracování úhrad a inkasních transakcí.
 - f) Platební schémata nestanoví žádnou minimální prahovou hodnotu pro výši platební transakce, avšak nemusejí zpracovávat platební transakce nulové hodnoty.
 - g) Platební schémata nejsou povinna provádět úhrady a inkasa převyšující částku 999 999 999,99 EUR.
- 2) Kromě požadavků uvedených v bodě 1 se na úhrady vztahují i tyto požadavky:
- a) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. a) jsou:
 - i) jméno/název platebního plátce nebo číslo účtu plátce ve formátu IBAN,
 - ii) částka úhrady,
 - iii) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN,
 - iv) jméno/název příjemce, pokud je k dispozici,
 - v) případně doplňující informace.
 - b) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. b) jsou:
 - i) jméno/název plátce,
 - ii) číslo platebního účtu plátce ve formátu IBAN,
 - iii) částka úhrady,
 - iv) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN,
 - v) případně doplňující informace,
 - vi) případně identifikační kód příjemce,
 - vii) jméno referenční strany příjemce,
 - viii) případně účel úhrady,
 - ix) případně kategorie účelu úhrady.
 - c) Kromě toho poskytovatel platebních služeb plátce poskytne poskytovateli platebních služeb příjemce tyto povinné údaje:
 - i) kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),

- ii) kód BIC poskytovatele platebních služeb příjemce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),
 - iii) identifikační kód platebního schématu,
 - iv) den vypořádání úhrady,
 - v) referenční číslo poskytovatele platebních služeb plátce vztahující se ke zprávě o úhradě.
- d) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. c) jsou:
- i) jméno/název plátce,
 - ii) částka úhrady,
 - iii) případně doplňující informace.
- 3) Kromě požadavků uvedených v bodě 1 se na inkasní transakce vztahují i tyto požadavky:
- a) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 3 písm. a) bodě i) jsou:
- i) typ inkasa (trvalé, jednorázové, první, poslední nebo zrušené),
 - ii) jméno/název příjemce,
 - iii) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN, na který má být připsána inkasovaná částka,
 - iv) jméno/název plátce, pokud je k dispozici,
 - v) číslo platebního účtu plátce ve formátu IBAN, ze kterého má být odepsána inkasovaná částka,
 - vi) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu,
 - vii) pokud plátce udělil zmocnění k inkasu po dni 31. března 2012, datum podpisu zmocnění k inkasu,
 - viii) inkasovaná částka,
 - ix) pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal, jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu poskytnutý původním příjemcem, který zmocnění k inkasu vydal,
 - x) identifikátor příjemce,
 - xi) pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal, identifikátor původního příjemce, který zmocnění k inkasu vydal,
 - xii) případně doplňující informace příjemce určené plátcí,
 - xiii) případně účel inkasování,
 - xiv) případně kategorie účelu inkasování.
- b) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 3 písm. b) jsou:
- i) kód BIC poskytovatele platebních služeb příjemce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),
 - ii) kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),
 - iii) jméno/název referenční strany plátce (je-li uvedeno v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
 - iv) identifikační kód referenční strany plátce (je-li uveden v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
 - v) jméno/název referenční strany příjemce (je-li uvedeno v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
 - vi) identifikační kód referenční strany příjemce (je-li uveden v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
 - vii) identifikační kód platebního schématu,
 - viii) den vypořádání inkasování,
 - ix) referenční údaj poskytovatele platebních služeb příjemce vztahující se k inkasování,

- x) typ zmocnění k inkasu,
 - xi) typ inkasa (trvalé, jednorázové, první, poslední nebo zrušené),
 - xii) jméno/název příjemce,
 - xiii) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN, na který má být připsána inkasovaná částka,
 - xiv) jméno/název plátce, pokud je k dispozici,
 - xv) číslo platebního účtu plátce ve formátu IBAN, ze kterého má být odepsána inkasovaná částka,
 - xvi) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu,
 - xvii) datum podpisu zmocnění k inkasu, pokud plátce vydá zmocnění k inkasu po 31. března 2012,
 - xviii) inkasovaná částka,
 - xix) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu poskytnutý původním příjemcem, který zmocnění k inkasu vydal (pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal),
 - xx) identifikátor příjemce,
 - xxi) identifikátor původního příjemce, který vydal zmocnění k inkasu (pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal),
 - xxii) případně doplňující informace příjemce určené plátcí.
- c) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 3 písm. c) jsou:
- i) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu,
 - ii) identifikátor příjemce,
 - iii) jméno/název příjemce,
 - iv) inkasovaná částka,
 - v) případně doplňující informace,
 - vi) identifikační kód platebního schématu.
-